

HET CORONAVIRUS EN ZIJN MOGELIJKE ACHTERGRONDEN—

Door Beatrix Hachtel —vertaling Wilbert Lambrechts
gepost op FB Anthroposophie Heute.

Ik heb dit jaar tijdens de heilige nachten sterker de indruk gekregen dat de mensheid op een punt staat waarop bepaalde dingen op haar beginnen terug te vallen, met name het leed toegevoegd aan andere wezens. Daarom heb ik nog tijdens de heilige nachten (1) en kort daarna twee thema's intensief opgevolgd.

Het eerste: de Australische bosbranden (in verband met deze bosbranden ontstond ook een document dat onder andere in deze groep gepost is (Pdf onder <http://bit.ly/2PBAlSg>)). Het tweede thema was het optreden van een nieuw virus in China, kort na de jaarwisseling.

Zoals men in de terugblik kan zien, zijn foute beslissingen, die in China in de periode van de heilige nachten genomen zijn, mede-veroorzaker geworden van de verwoestende omvang ervan. (Met name het onderdrukken van de berichten over het virus, ook in vakkringen, in plaats van op het gevaar te wijzen — de betreffende whistleblower, een arts, is ondertussen aan het coronavirus gestorven). De uitbreiding ervan kunnen we nu stap voor stap volgen.

Zoals met de klimaatverandering, bestaat er ook hier ondertussen een link-literatuur die rijk is aan klaarblijkelijke, verstopte of partiële onzin, waarop ik in de context van deze bijdrage niet wil ingaan. Ik heb in de afgelopen weken zelf statistieken mee-geschreven en kan daarom zien dat zich de ziekte in deze vorm en tijd-gestalte ook internationaal ontplooit, zoals mij reeds einde januari duidelijk was. In deze post benader ik graag de geestelijke achtergrond en de tijdsgestalte van de op ons afkomende confrontatie.

Rudolf Steiner uitspraken over bacteriën en virussen

Volgens mijn huidige kennis onderscheidt Rudolf Steiner niet werkelijk tussen bacteriën en virussen. In zijn tijd waren virussen weliswaar in het algemeen ontdekt, maar enkel beschreven met betrekking tot hun verschillende grootte. Men kan daarom ervan uitgaan dat Rudolf Steiner ze in zijn begrip „bacil“ samenvat. Bacteriën zijn cellen met een celwand, een binnen-structuur en een stofwisseling. Men kan ze dus omschrijven als levende wezen die zich door celdeling voortplanten. Bacteriën kunnen met antibiotica behandeld worden en worden daarmee gedood.

Virussen darentegen zijn wezenlijk slechts een soort „informatie“, meer bepaald erfgoed in een omhulling. Ze kunnen zich niet zelfstandig voortplanten en zijn daarom aangewezen op een gastgever-organisme waarin ze kunnen leven. Ze brengen het door om-programmering van erfgoed ertoe niet zichzelf maar het virus te vermenigvuldigen. De tot nu toe bekende middelen tegen virussen vallen ook niet het virus zelf aan maar beginnen bij de lichaamseigene cellen: die beschadigen, veranderen en doden zij.

Reeds deze eigenaardigheden wijzen tot in het fysieke op datgene wat Rudolf Steiner als de geestelijke achtergrond beschrijft van virussen en bacteriën.

In verband met de 'val van de geesten der duisternis' (2) zegt Rudolf Steiner: „In oude tijden hebben de ahrimanische scharen (3) nog eens zulk een strijd verloren. Zij werden ook toen door de geestelijke werelden naar beneden gestoten in het gebied van de aarde. Ze begonnen hun aanvallen gewoon opnieuw. Toen (...) hebben deze ahrimanische de hele bevolking van de aarde in contact gebracht met wat men vandaag in medische kringen bacillen benoemt. Alles wat betrekking heeft op bacillen, is een gevolg van het feit dat ooit ahrimanische scharen vanuit de hemel op aarde zijn geworpen. Zodat men kan zeggen: op materieel gebied hebben de ziektes die veroorzaakt worden door tuberkels en bacillen een gelijkaardige oorsprong zoals het juist nu voorkomende verstandsmaterialisme op geestelijk-psychisch niveau. — Deze twee dingen brengen elkaar in een hogere zin in evenwicht.“ (GA 1777,p.152)

Uit de antroposofie weten we dat de ahrimanische intelligentie een bepaalde koude levensvijandigheid heeft en vooral uit is op informatie-uitwisseling en informatie-verspreiding en geen eigen innerlijke ontwikkeling nastreeft. (Zie hiervoor ook de aanwijzingen over de school van Gondhishapur)(3). Een afbeelding daarvan heeft men in het tot informatie gereduceerde virus die uit zichzelf niet levensvatbaar is.

Nu is het echter niet zo, dat de mens hulpeloos uitgeleverd is aan deze virussen. In tegendeel zijn eigen gedrag, de aard van zijn gedachten en zijn levenswijze scheppen in het eigen organisme een voedingsbodem voor virussen— of juist ook niet. In de voordrachten voor artsen weidt Rudolf Steiner daarover uit: „De ontdekking van het bacil bij een ziekte is een buitengewoon interessant feit voor de intestinale botanica en zoölogie van het menselijk organisme. Maar voor het ziek zijn heeft het geen andere betekenis dan hoogstens dit ene herkenningsteken: als zulke ziektevorm optreedt, dan is in het menselijk organisme de gelegenheid geboden, dat zulke interessante kleine dier- en plantenvormen zich op zulk een ondergrond ontwikkelen, maar verder ook niets. Men kan uit het voorkomen van deze interessante schepsels niets anders afleiden dan dat een goede voedingsbodem aanwezig is en op de beschouwing van die voedingsbodem heeft men vanzelfsprekend zijn aandacht te richten.“ (GA 312, p. 81f) en in een latere voordracht: „Als in het verloop van een ziekte in een of ander lichaamsdeel bacteriën in grote hoeveelheid optreden, dan is het toch natuurlijk dat deze bacteriën verschijnselen te voorschijn roepen zoals ieder

vreemd lichaam in het organisme verschijnselen te voorschijn roept. Schrijft men nu al deze werkzaamheid aan deze bacteriën toe, dan leidt men zijn aandacht inderdaad enkel naar datgene wat eigenlijk deze bacteriën doen. Maar men leidt daarbij de aandacht af van de eigenlijke oorsprong van de verzieking. Want iedere keer als in het organisme lagere organismen een passende bodem voor hun ontwikkeling vinden, dan is immers deze passende bodem door de eigenlijk primaire oorzaken reeds geschapen.“ (GA 312, p.328f).

Deze opmerking toont dat juist in de geneeskunde alle samenzweringstheorieën over waar het virus vandaan komt (of ze nu gerechtvaardigd zijn of niet), in zekere zin totaal irrelevant zijn — want het hangt tenslotte reeds al van de mens zelf af of hij iets kan plaatsen tegenover het virus.

Menselijke gedachten, menselijke daden en het uitbreken van ziektes

Waaruit bestaat nu deze voedingsbodem, wat zijn deze primaire oorzaken in de mens die deze infectiedragers überhaupt toestaan zich in ons te vestigen? Waarom bijvoorbeeld zijn artsen en ziekteverplegers niet voortdurend ziek terwijl ze toch de gehele dag met zieken te maken hebben? „Het komt erop aan dat we onze lichaamsconstitutie zo in stand houden dat voor al dat kweeksel geen aangename verblijfplaats meer aanwezig is. Als we dat doen dat zullen deze heerschappen geen al te grote verwoestingen bij ons kunnen aanrichten.“ (GA 293, p. 179) Onze lichamelijke constitutie is in niet onwezenlijke mate afhankelijk van ons eigen innerlijk leven. Dus stelt zich de vraag: welke innerlijke activiteit trekt deze heerscharen aan — en welke innerlijke activiteit moet er tegenover geplaatst worden om ons te beschermen?

Het is interessant waar te nemen dat dit weer de vindplaatsen doorkruist die ik reeds gevonden heb in verband met het klimaatvraagstuk. Ze bestaat dus toch, die verbinding tussen het eigen innerlijk leven en de gebeurtenissen in de objectieve buitenwereld! Zo brengt Rudolf Steiner enerzijds bepaalde vormen van deze bacteriën (tussen virussen en bacillen werd toen nog geen precies onderscheid gemaakt) met leugens van de mensheid in verband. De verwijzing naar de mensheid toont dat het hier niet gaat om het individuele zielenleven, maar om de geestelijke atmosfeer die de mensheid als geheel op de aarde voortbrengt en die zich uit in het ontstaan en het veroorzaken (door bacteriën of virussen) van infectieziektes: „ Zo bestaat er een zekere vorm van bacteriën als dragers van infectieziektes die hun oorsprong vinden in de leugens van de mensheid. Deze zijn niets anders dan fysiek belichaamde leugendemonen.“ (GA 99, S.70).

Deze leugendemonen —wie zou het kunnen verrassen— laten zich met Ahriman in verbinding brengen: „Op het ogenblik echter dat we op die wezens komen die de woonplaats van hun werking in andere levende wezens hebben, in planten, dieren of mensen, dan hebben we te maken, in het bijzonder als het gaat om bacterie-achtige schepsels die zich met name in het menselijk lichaam bevinden, dan hebben we te maken met schepsels van geestelijke wezens, al zijn dat schepsels van Ahriman.“ (GA 154, p. 48f).

Wanneer het om infectieziektes gaat, spelen zowel individuele factoren een rol zoals de lichaamsconstitutie, waarop wij door ons dagelijks leven absoluut een invloed vanuit onszelf hebben — als ook de situatie door het mensheidskarma. Hier is dus —individueel als ook algemeen menselijk— de vraag: denken we materieel of spiritueel? Spreken en denken we waar of fout? Naast vele huismiddeltjes, baden, globulines en vitamines is het dus vooral de hygiëne van geest en ziel die over gezondheid en ziekte beslist.

Anders ziet de zaak eruit als men de mensheid als geheel erbij betreft. Hier toont zich dat het leven van de mensheid zich absoluut ook in infectieziektes kan neerslaan en hoe deze — tot en met mogelijke epidemies— zich vormen en zich kunnen verspreiden.

In deze samenhang is een eerste tijdsfactor interessant:

1720: de laatste grote pest-epidemie—om zich tegen haar te beschermen werd in Frankrijk een ‚pestmuur‘ gebouwd;

1820: van 1817-1824 verspreidde zich de cholera-pandemie vanuit Azië over Afrika tot in Midden-Europa;

1920: de Spaanse griep deed in 1918 een toer rondom de aarde in enkele maanden tijd.

Aard en tijdgestalte van het coronavirus

Ik kies hier voor een vereenvoudigde voorstelling van zaken, vanzelfsprekend verloopt de ziekte individueel verschillend. Wie het precies wil weten, zie de publicaties van "The Lancet" (4) over dit thema.

Ik heb bij het begin geschreven over mijn indrukken van tijdens de heilige nachten. Volgens hen zal de omgang met de dieren en het overeenkomstige leed dat wij met ons handelen bij hen veroorzaken, ons op de voeten vallen. Niet voor niets wordt een grote markt voor levende dieren in het centrum van de stad Wuhan als het epicentrum beschouwd van het uitbreken van de ziekte, ook al is niet geheel opgehelderd waar precies het virus overgesprongen is van dier op mens. In verdenking staat zowel de vleermuis als ook de pangolin (het schubdier) —die op uitsterven staat—maar waarop desondanks wordt gejaagd voor zijn vlees en die op soortgelijke markten wordt verkocht. (In verband met het uitbreken van de ziekte bestaan er verschillende geruchten en ook onderzoeken door Chinese wetenschappers. Eén gerucht beweert dat in een naburig Chinees labo vleermuizen werden gehouden die na afsluiting van de betreffende experimenten door de plaatselijke verantwoordelijke

worden verder verkocht op de markt voor consumptie.)

Het is schokkend te lezen hoe Rudolf Steiner de samenhang tussen het dierenleed en de bacteriën en virussen samenvat: „Het occulte onderzoek leert ons, dat iedere pijn, iedere dood, die de mens toevoegt aan de dieren, terugkeert en heropstaat. Dit gebeurt niet door reïncarnatie maar omdat pijn en lijden aan de dieren is toegevoegd. De dieren die pijn hebben moeten ondergaan, zullen weliswaar niet in dezelfde vorm wedergeboren worden, maar dat wat in hen pijn voelt, komt terug, zodat uit iedere pijn een compenserend gevoel ontstaat in de toekomst. Om een concreet voorbeeld te geven: als de aarde zal zijn vervangen door Jupiter, dan zullen de dieren in hun huidige vorm weliswaar niet verschijnen, maar hun pijnen en lijden zullen de (...) gewaarwordingen van pijnen opwekken. Ze zullen leven in de mensen en zich in de mensen belichamen als parasitaire dieren. Uit de gewaarwordingen en gevoelens van deze mensen zal het evenwicht ontstaan met hun pijnen. Dat gebeurt ook langzaam en geleidelijk reeds in de loop van de tegenwoordige aarde-levens door de bacteriën en soortgelijke schepsels.“ (GA 143, p. 140).
Hebben we na deze woorden nog samenzweringstheorieën nodig over de vraag hoe het virus is ontstaan of gaat het hier bij wijze van afwisseling over onszelf?

Het virus is relatief eenvoudig overdraagbaar: enerzijds door druppelinfectie (spreken, hoesten), anderzijds houdt het zich een hele tijd ook vrij zwevend in de lucht en kan op geschikte oppervlakken (Flächen) tot negen dagen actief blijven. Juist dit leidt ertoe dat in China en ook in Korea openbaar vervoer en in straten op grote schaal gedesinfecteerd wordt.

De besmettingskracht van het virus kan ongeveer met die van de griep vergeleken worden. Het verschil met de griep is: 1. Er zijn (bij de gewone griep) duidelijk minder gevallen die moeten beademd worden of die intensieve zorgen behoeven; 2. Het sterftecijfer bij coronavirus ligt, al naar gelang men rekent, bij ca. 2%, d.w.z. 20 keren meer dan bij de griep (0,1 %). Het coronavirus heeft een zogenaamd reproductiegetal RO van ongeveer tussen 2 en 4, dat betekent, statistisch gezien besmet ieder besmette persoon tussen 2 en 4 nieuwe patiënten. Jammer genoeg is dat tamelijk veel. Daarbij komen zogenaamde superspreaders. Dat zijn mensen die bijzonder veel andere mensen besmetten. Een actueel voorbeeld daarvan kon in Zuid-Korea waargenomen worden: daar heeft een enkele vrouw in een christelijke gemeente een epidemie uitgelokt die nu geheel Zuid-Korea in adem houdt. Een gelijkaardig geval kan voor Iran en ook voor Italië vermoed worden. Singapore daarentegen houdt zich zeer dapper door strikte hygiëne- en andere controlemaatregelen, ondanks een groot aandeel Chinezen in de bevolking.

Gemiddelde tijdsverloop van de ziekte

De incubatietijd bij corona bedraagt tussen één en 14 dagen, gemiddeld kan men van ca. zeven dagen uitgaan. Jammer genoeg zijn geïnfecteerden reeds besmettelijk vooraleer ze de eerste symptomen hebben. Mogelijks hangt dit met veranderingen in de longen samen die op röntgenbeelden reeds zichtbaar zijn vooraleer zich eerste ziektesymptomen manifesteren. Dit betekent dus dat men zich tegen het virus niet echt kan beschermen: in zeker zin heeft het de karaktertrekken van een Trojaans paard?

Het begin van de ziekte kan aanvankelijk licht zijn (hoesten, koorts) en duurt in de regel 5 tot 7 dagen. Niet alle geïnfecteerden ontwikkelen symptomen, bovendien heeft het virus duidelijke leeftijdsvoorkeuren: bij kinderen is het nauwelijks schadelijk, voor oudere mensen vanaf 60 wordt het virus soms Magere Hein. Ca 15% van de geïnfecteerden ontwikkelen in de derde week na de infectie zware symptomen. De meesten van hen moeten beademd worden en hebben extra zuurstof ter ondersteuning nodig. In de vierde week valt de beslissing over leven of dood. Dit gemiddelde ziekteverloop vertoont een interessant ritme, waarin het zevendagen ritme én het maan-ritme door elkaar spelen.

Aangezien velen in de wintertijd hoesten, hebben de mensen tot nu toe, gedurende de laatste weken, niet direct aan een coronavirus gedacht —dat was immers ver weg in China— als de symptomen zich voordeden. Eerst tegen het einde van het ziek worden, als de vermelde 10 tot 15 % zo zwaar ziek wordt dat ze in de kliniek of op een spoedafdeling opgenomen moet worden, beginnen de dokters ergens te vermoeden dat ze hier niet met griep te maken hebben. Op dit tijdstip is de mens gemiddeld reeds twee weken ziek en twee weken besmet en is hij al zodanig vrolijk aan het rondlopen en heeft hij anderen besmet. In Iran kan men aan de getallen van de doden duidelijk zien dat er een groot aantal niet herkende geïnfecteerden moet zijn. Dat zich ondertussen zowel de minister van volksgezondheid als ook een tweede hooggeplaatste regeringspersoon met het coronavirus hebben besmet, bevestigt dat vermoeden alleen maar.

Reële zorg of massahysterie?

Het probleem met het coronavirus doet zich bij gevolg op verschillende plaatsen voor waarover publiekelijk niet zo wordt gesproken om massahysterie te vermijden:

-Men kan het besmettingsgevaar door het coronavirus vergelijken met het besmettingsgevaar bij verkoudheid of griep. De griep heeft zich op dit moment nog vele keren meer verspreid, maar levert in vergelijking met corona slechts een fractie sterf- en complicatie-gevallen op.

-Bij de actuele getallen moet men er van uitgaan dat ca. 10 tot 15 procent van alle besmette mensen zware

ziektesymptomen ontwikkelen. Deze patiënten moeten beademd worden of op intensieve opgenomen (voor een deel). Daarnaast kunnen extra complicaties bij andere organen optreden.

-De gevolgen voor het gezondheidssysteem: de gezondheidssystemen in Europa functioneren normaal op halve kracht. Het is onvoorstelbaar wat gebeurt als bij 10000 veronderstelde geïnfecteerden (en die kunnen we in 3, 4 weken hebben) 1000 tot 1500 zwaarzieke mensen geïsoleerd beademd en op intensieve afdelingen moeten behandeld worden. De gevolgen ziet men in China: oververmoeidheid en gebrek aan beschermende kledij leiden er toe dat ondertussen 3000 artsen en verpleegsters met het coronavirus geïnfecteerd zijn. Het probleem bij deze ziekte bestaat er dus niet alleen uit dat ze soms bijzonder zwaar of dodelijk verloopt, maar eenvoudig in de overbelasting van de gezondheidssystemen. Bovendien staan in China —het „fabriek van de wereld” — op dit moment de lopende banden stil met onduidelijke gevolgen voor de beschikbaarheid van mondmaskers, beschermkledij, ontsmettingsmiddelen, enz. enz.

-Het indianen-effect: Zoals de indianen gestorven zijn door de verkoudheden van de Europeanen omdat ze in geen enkel opzicht „immunitetskennis“ van dit soort aandoening hadden, zo staan we vandaag voor het nieuwe coronavirus want het immuunsysteem van de mensheid heeft tot nu toe geen antwoord en kan niet op bekende patronen terugvallen.

Verandert uw gezindheid

Indien men dit alles samen voegt, dan moet men vrezen dat ons denken en doen —precies zoals ons innerlijk leven zich uitwerkt op het warmteorganisme van de aarde (zie mijn post over de bosbranden)— zijn effect heeft op onze directe gezondheid en de mensheid eraan herinnert dat:

„Daar waar deze parasitaire wezens zich tonen, zijn zij symptomen voor het ingrijpen van Ahriman in de wereld. De betrekkingen van de mens met Ahriman komen tot stand door materialistische gezindheid en zuiver egoïstische angsttoestanden.“ (GA 154, p.49). Angst is dus de geheel foute en weinig helpende reactie — ofschoon angst onbewust ernaar kan verwijzen dat de mens zeer precies weet dat de bedreiging door het virus in laatste instantie het gevolg is van de materialistische ingesteldheid en de gedachtenwereld van een samenleving waarvan hij zelf door zijn toedoen beter: met zijn bijdrage? een deel is.

Actieve liefde, toegewijde zorg voor de gemeenschap en het cultiveren van een spirituele levensingesteldheid zijn de grote genezers van onze tijd. Als wij de oproep benutten die in deze ziekte golf ligt, dan gaan we ons weer met geestelijke dingen bezig houden, met Rudolf Steiners antroposofie, met de grote spirituele teksten van de mensheid. Indien iemand zich plotseling voor het feit gesteld ziet dat ook hij zich 14 dagen uit het sociale leven moet terugtrekken, dan zou het een goede zaak zijn als hij zijn tijd hieraan besteedt. Op deze wijze kunnen wij er mee voor instaan dat in de geestelijke atmosfeer om ons heen terug geest-doordrongen, levendige, kosmische gedachten kunnen leven. Wat uiteindelijk geldt toch dit, wat toch iedere arts weet:

Bacillen kunnen alleen dan gevaarlijk worden als ze goed verzorgd worden. Verzorgen moet je de bacillen niet. Zeker, daar zullen ons ook de materialisten gelijk geven als we zeggen dat bacillen niet verzorgd moeten worden.(...) Er is geen beter middel (om de bacillen te verzorgen) dan dit: in een haard van epidemische of endemische ziektes leven en niets anders opnemen dan de ziektebeelden rondom je, terwijl je enkel en alleen vol bent van (...) vrees voor de ziekte. Dat is net zo goed. Als je niets anders kunt te voorschijn halen uit jezelf dan de vrees voor de ziektes, die zich rond ons afspelen in een epidemische ziektehaard en met de (...) vrees inslaapt 's nachts, dan produceer je in de ziel de onbewuste na-beelden, imaginaties, die doordrongen zijn van vrees. En dat is een goed middel, om bacillen te kweken en te verzorgen. Als je maar enigszins deze vrees kan milderden door actieve liefde bij voorbeeld, terwijl je tijdens (...) de verpleging van de zieken ietwat kan vergeten dat je ook zou kunnen worden besmet, dan milder je ook absoluut de goede verzorging van de bacillen.“ GA 154,46

Dit virus, dat louter door ons doen en denken in leven geroepen kon worden, eist nu stringent wat wij in onze gedachtenwereld tevoren in praktijk hebben gebracht: het isolement in het egoïsme van het materialisme spiegelt zich in de sociale isolering waarin nu het heil gezien wordt om het uitbreken van een ziekte van pandemische aard moeizaam onder controle te houden. Men kan absoluut zeggen: het virus spiegelt ons handelen. Willen wij een tegenbeeld scheppen, dan moeten we terug naar gemeenschapsvorming, naar sociale zorg, naar het erkennen van de ander als geestelijk wezen, en in laatste instantie naar de levensbronnen van de kosmos in ons denken en doen. En vooral: laat ons de dieren beschermen tegen onnodige pijn!

Noten van de vertaler:

(1) Heilige Nachten: bedoeld zijn de nachten tussen Kerstmis en Driekoningen. Deze tijd wordt gezien als een bijzonder inspirerende tijd van het jaar.

(2) Ahriman: Geestelijk wezen dat, volgens Rudolf Steiner, de mensheid aan de aardedood en de materie wil kluisteren. Lucifer is de polair tegengestelde kracht, die de mensheid wil doen wegvlugten uit het aardse, in de illusie en het niets. Christus wordt door Rudolf Steiner gezien als de middenkracht die het aardse met het hemelse door omvorming wil verbinden en verlossen. zie: <https://anthrowiki.at/Ahriman>

(3) Gondischapur: De academie van Gondischapur (Perzië, gesticht in de derde eeuw na Christus, een bolwerk van in het Arabisch vertaalde antieke wijsheid) had volgens Rudolf Steiner de bedoeling om de mensheid te vroeg in een materialistische ontwikkeling te storten waardoor een verder spirituele ontwikkeling niet meer mogelijk zou zijn op basis van de tot dan toe ontwikkelde geestelijke vermogens van de mensheid. Ze wilde daarmee de mens afsnijden van zijn geestelijke toekomstmogelijkheden. De opkomst van de islam met Mohammed heeft dit (gedeeltelijk) verhinderd. De moderne materialistische natuurwetenschap is ondanks deze tegenstand toch uit de impuls van de academie van Gondischapur ontstaan. "Zo weinig mensen kennen vandaag de bronnen van datgene wat in hen werkt, dat men gelooft dat men onbevooroordeelde natuurwetenschap heeft, terwijl dat onbevooroordeelde natuurwetenschappelijke denken in waarheid vanuit de Academie van Gondishapur is ontstaan." (GA 184, p. 280). https://anthrowiki.at/Akademie_von_Gundishapur